

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kirke-Striden i Engeland

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 57.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig09val-shoot-idm139760348595104/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Kirke-Striden i England

en Bog, der i alt Fald beviste, han ikke, som saamange, var kommet sovende til den, det var saa hidende en Satire paa den ved Universitetet herskende Videnskabelighed, at, var Sagen ei saa vitterlig, maatte man deri see et Opspind af dets arrigste Fiender. Sagen selv har Universitetet imidlertid derved gjort en udmærket Tjeneste, thi Hr. Wards Bog er baade saa tyk og saa tør, at den neppe i England selv, og udenlands ingerlunde vilde tiltrukket sig den Opmærksomhed, Sagen fortjener, hvis den ikke var stempet til et saadant Misfoster og Galmandsværk, at Nysgierigheden maatte bringe den, saa at sige, i Alles Hænder.

Hvad nu Hr. Ward især har lagt an paa, opnaaet og derved hellig forbitret begge de ældre Kirke-Partier (det saakaldte Evangeliske og det Bispelige) har udenfor England ei stort at betyde, thi vi finder, det trænger ikke til hans Beviis, at Fløi-Kirken, som med sin kongelige Kirke-Stat vilde fordunkle den Pavelige, er deri kommet saa aldeles til kort, at, gjaldt det om en herskende Kirke-Stat ø: en Staten og Samvittighederne kirkelig beherskende Indretning, da maatte man, med Hr. Ward og hans Venner, langt foretrække den Romerske, hvormange Betæneligheder man end havde ved dens jesuitiske Skikkelse. Kun da forsaavidt han fordømmer det Sextende Aarhundredes Reformation i det Hele, som fiendtlig mod det christelige Liv og svanger med en grundfalsk Oplysning, hvori Selvklogskaben tog Herredømmet fra Samvittigheden, kun forsaavidt udæsker han den protestantiske Christenhed, og er let slaaet af Marken, da han selv hverken veed Forskiel paa Hedensk og Christeligt, Borgerligt og Kirkeligt, eller paa Levende og Dødt i Aandens Verden; men derfor er det dog ligesandt, at vi uforsvarlig har miskiendt Menneske-Naturen og dens Forhold til Christendommen, og ligesaa uforsvarlig misbrugt Skriften baade til Kirke-Grundvold og til Hjemmel for en selvgjort Rettærdighed af Troen.

Erkiendelsen heraf, det skal da være Frugten, vi høste af den Engelske Kirke-Strid, og naar disse Misgreb rettes, da vil det blive klart, at det Sextende Aarhundredes Reformation, der kun ved en grov Selv-Modsigelse kunde tillægge sig den Ufeilbarhed, den fradømde Paven, dog ærlig fortjener Historiens Lovtale, fordi den reddede Menneske-Livet, der ligesaa vel i Aandens, som i Haandens Verden, trods alle sine Feil, er det Umistelige, da ikke det Døde men kun det Levende kan